

EDYKT (22) *sb m*

-yk- (10), -ik- (7), -ic- (4) -yc- (1).

e jasne.

sg *N* edykt (5). ◇ *G* edyktu (2). ◇ *D* edyktowi (2). ◇ *A* edykt (6). ◇ *I* edykt(e)m (1). ◇ *L* edyktcie (1). ◇ *pl N* edykty (2), edykta (1); -y *SarnStat* (2), -a *Phil.* ◇ *G* edykt(o)w (1). ◇ (*lat.*) *A* sg edictum (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*praw. Rozporządzenie, rozkaz, obwieszczenie władzy państwowej lub kościelnej; iussus PolAnt [edictum – przykazanie BartBydg; – mandat, dekret, ustawa, przykazanie, Aedictum etiam privati hominis dicitur – zakazanie Mącz 87b; edicta – Wypowiedzenie Calep; mandat królewski – decretum, edictum caesaris; wyrok zwierzchności jakiej – edictum consulum, tribunorum, praetorum; wyrok czynię o czym – edictum edico Cn] (22) : Sędziowie Papieŝcy nie łkwapiáiąc ŝie oznáybowáli ŝie być prawdziwemi poŝly od Papieŝa przez edikt to iest iáwne wyrzeczenie takież y piłanie *BielKron* 374; *GórnDworz* Z5; S tego Edyktu [*dekretu cesarzów rzymskich o heretykach*] łpráiwić ŝie doŝtátecznie niemoŝe. Bo tu nie zgołá wŝyŝtki Heretyki opifuie *WujJud* 19v; *KochWr* 33 [2 r.]; *Phil* E, E4; *SarnStat* 176, 218, 248, 1263; *VotSzl* E3.*

edykt przeciw komu (1): *Zydowie* 244. y ich wolnoŝci 242. y edicty przeciwko nim 248. *SarnStat* 1314.

edykt na kogo (1): vczynił edykt frogi na takie wŝytki. *BielKron* 218.

W połóczeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej (1): ktoby bráć niechciał/ áby był winá karan/ w tymŝe Edyctcie Wárfzáwfkim opifaná. *SarnStat* 17.

Zwroty: »uczynić edykt« (2): *BielKron* 218; Mogę teŝ tu y nowozelŝlá pániá [*Bong*] náŝę przypomniéć/ którá chcąc hámowác/ áby była do włóch nie ieŝdzila vczyniono bylo edykt/ iz ktobykolwiek zniá iechał/ ten poczwióŝc [...] miał łtráić *KochWr* 33.

»wydac edykt; edykt wydany« (1; 1): Y wydał Edykt, áby przy Młzey kaŝdy Mieczá dobywał *KlonKr* C; *PowodPr* 36.

Wyraŝenia: »edykt cesarski« (1): Toć była przyczyná vřtav tych álbo ediktow Cefárfkich *KromRozm III* P2.

»edykt koronny« (1): *Cf* »prawo abo edykt«

Szeregi: »prawo abo edykt« (1): Práwo ábo Edikt Koronny/ był teŝ wydány z Seymu Lubelŝkiego [...] áby Aryáńcy ábo Nowokrzczeńcy Miniřtrowie mieyřcá tu w Koronie nie mieli. *PowodPr* 36.

»ustawa albo (przykazanie a) edykt« (2): to ŝwowneńřtwo/ yednořci kořcyołá S. ŝzkodliwe/ chćyał Cefarż on dobry vřtáwá álbo przykazánim á ediktem ŝwoim powřcyágnáć. *KromRozm III* P2, P2.

»edykt a (albo) wyrok« (2): TAKŝe gdzie kolwiek ten edykt a Wyrok [*iussus*] Krolewřki przynesyfiono/ thám pogáni iáwnie a poŝpolicie ŝtroili weřela z radoŝciá *Leop* 3.*Mach* 4/1; Ut Imperatorium edictum, Cefářzki edict/ álbo wyrok. *Mącz* 280c.

Synonimy: dekret, mandat, przykazanie, ustawa, wyrok.